

Mortensen: Det Udvalg, som har haft dette Lovforslag til Overvejelse, har, som det blev udtalt af den ærede Ordfører, delt sig i et Flertal og to Mindretal, hvoraf det største Mindretal dannes af Radikale og Socialdemokrater. Naar Udvalget saaledes har delt sig efter politiske Linier, kunde der være nogen Grund til at antage, at det var politiske Synspunkter, der skilte. Men det kan jeg ikke faa Øje paa, jeg kan ikke øjne det fjerneste i Retning af politiske Standpunkter, som have været Skillelinier her. Og det giver mig Haab om, at man ogsaa her i Salen skulde kunne skille sig efter andre Linier end de politiske. Jeg tror, at de Grunde, der ville kunne anføres for det større Mindretals Standpunkt, ville kunne vinde Gehør hos adskillige Medlemmer af Regeringspartiet, saa jeg haaber, der vil kunne vindes Flertal for dette Standpunkt. Jeg vil dog forudskikke den Bemærkning, at jeg ikke i fjerneste Grad skønner, at Flertallet heller nærer nogen Uvillie mod Lovforslaget. Tværtimod, der er i hele Udvalget et Ønske om at fremme Lovforslaget, kun at der har været lidt forskellig Opfattelse af, paa hvilken Maade det var rigtigst at gøre det. Altsaa, rent saglige Skillelinier have været de afgørende i Udvalget, og derpaa tyde ogsaa de Ændringsforslag, der ere stillede, og derfor mener jeg, at det ikke skulde undre, om Delingen her i Tinget falder lidt anderledes ud end efter Partiernes.

Jeg skal nu kortelig motivere de Grunde, der have været de afgørende for de socialdemokratiske Medlemmer af det største Mindretal til at indtage det Standpunkt, som de have indtaget, og slutte sig til de der henhørende Ændringsforslag. Den første af disse Grunde er, at vi have villet slutte os saa nær til det Standpunkt, der tidligere har været indtaget her i Tinget til denne Sag, som muligt. Det kan ikke nægtes, at Tingets tidligere Standpunkt har været at give Købstæderne mere i Retning af Selvstyre, end Flertallets Ændringer ville give det, og end Forslaget, som det forelagdes, vilde det, og ligeledes mere, end Loven af 26. Maj 1868 gav. Vi have altsaa med Hensyn til Selvstyret for Købstædernes Vedkommende maaske endog villet gaa en Smule videre, end Tilfældet er for Landkommunernes Vedkommende, idet vi gaa ud fra, at naar man i det hele skal til at reformere paa disse Forhold, bør man tage i Betragtning, at i den Række Aar, der er hengaaet siden 1858 og 1868, har Udviklingen i vort Folk modnet det til mere Selvstyre, end der godt kunde være Tale

om den Gang, og at man altsaa hellere maa gaa lidt videre med Selvstyret, naar man tager fat paa Købstadkommunalloven, og saa senere reformere i samme Retning med Landkommunalloven, end at stille Købstadkommunalloven akkurat ved Siden af Landkommunalloven fra 60'erne.

Den anden Grund, Mindretallet har haft til at stille sine Ændringsforslag, har været Ønsket om at imødekomme Købstadforeningens Ønsker. Det vil af den Resolution, der findes som Bilag 3 til Betænkningen, ses, at Købstadforeningen ønsker Amtmandstilsynet helt bort. Naturligvis er det væsentligste at faa de saakaldte fordærlige Foranstaltninger ud af det, som Amtmanden skulde føre Tilsyn med, men man ser ikke nogen Grund til at bibeholde Amtmandstilsynet — det fremgaar tydeligt af Resolutionen —, og Mindretallet ser heller ikke nogen Grund dertil. Derfor have vi ment at burde imødekomme Købstadforeningens Ønske i saa Henseende. Yderligere er der i denne Resolution udtalt Ønsket om at faa Lov til at beholde Borgmesternavnet paa den Mand, der vælges til Formand for Byraadet. Jeg skal senere nærmere motivere, hvorfor vi slutte os dertil. Vi se heller ikke paa dette Punkt nogen Grund til at fravige det Ønske, der er udtalt af Købstadrepræsentanterne.

Jeg skal saa gaa over til kortelig at omtale de Ændringsforslag, som ere stillede af Mindretallet. Der er, som det ogsaa blev nævnt af den ærede Ordfører, Enighed i Udvalget om at ville tillade en Forøgelse af Byraadsmedlemmernes Antal indtil 25, saa at Grænserne blive 7 og 25. Flertallet foreslaar dette som en Tilføjelse til § 6 — det er Ændringsforslag Nr. 13 —, medens Mindretallet foreslaar det som en Ændring — Ændringsforslag Nr. 1 — til § 1. Og Hensigten dermed for Mindretallets Vedkommende er at faa mere Ensartethed ind i Loven, saa at alle Paragrafferne fremtræde som selvstændige, medens efter Lovforslaget og ligeledes efter Flertallets Forslag nogle af Paragrafferne ville komme til at staa som selvstændige og andre som Ændringer til Kommunalloven af 26. Maj 1868. Mindretallet mener at det var heldigere at faa mere Ensartethed ind deri, og det antager jeg, man maa kunne være enig om.

Under Nr. 3 til § 2 og ved en De af de følgende Ændringsforslag, saaledes Nr. 6 til § 3, Nr. 7 til § 4, Nr. 9 til § 5, Nr. 12 til § 6 og endelig Nr. 14 til § 7 og Nr. 21 til § 9 — denne § 9, som v